

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Promiſſio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Privilegium extenditur ad casus similes: latissimè enim interpretandum, ubi id verba permittunt, Syl. l. c. num. 3. Fumus num. 5.

Privilegium non tollit legem, aut consuetudinem, aut ius privati, nisi exprimat nominatim derogando. vid. Jason. in l. quomod. Princip. ff. de cons. princ. num. 16. rub. gloss. antequam de cap. monach. lib. 6.

Privilegia Mendicantium non revocantur, nisi de illis fiat expressa mentio.

Privilegio dato à Papa, non possunt religiosi renuntiare, sine eius licentia.

Privilegio sibi cum aliis communi non potest quis renuntiare sine superioris licentia, vid. Fum. Privilegium n. 9. Syl. eod. n. 19. §. 8.

Præcurator.

Vid. v. *Accusator.*

Professio.

Vide v. *Apostata, Religiosus, Votum.*

Promissio.

Vide v. *Sponsalia.*

1. Promissio est datio fidei, deliberata, vera, & spontanea; de re licita & possibili. tom. 2. de Contractibus, disp. 3. q. 1. punct. 1. num. 1.

2. Qui promittit animo promittendi seque obligandi, sed cum animo non adimplendi, tenetur stare promissioni, nam ex promissione facta animo promittendi & se obligandi naturaliter confurgit obligatio adimplendi promissionem; secus de eo qui promittit, ignorans naturam promissionis, nisi intendat facere quod alii faciunt promittendo. *ibid.* n. 8. & 9.

3. Promissio facta ad indicandum tantum animi desiderium, vel affectum, vel propositum; aut facta urbanitatis gratia, non obligat, quia promittens non intendit se obligare. Idem dicendum de promissione facta per dolum aut

metum

metum saltem gravem, hæc enim non obligat, nisi juramentum ei addatur, *ib. d. num. 12. 13. & 14.*

4. Qui interius promisit Deo se ducturum aliquam feminam quam defloravit, sub promissione matrimonii, tenetur promissionem Deo factam adimplere; quia hujusmodi promissio est de re meliori, quam sit ejus ommissio, cum sit de re quam promissor tenetur facere. *ibid. num. 20.*

5. Promissio quæ fit Deo, non obligat, si sit impeditiva majoris boni, obligat autem si fiat homini, & quando semel ab homine acceptata est, non potest auferri absque consensu illius cui facta fuit: at promissio facta Deo quæ obligat ut votum, potest per commutationem vel dispensationem tolli. *ibid. num. 23.*

6. Promissio mere interna non obligat, nisi fiat per modum voti de meliori bono, quia ut promissio obliget, debet acceptari, sed promissio interna nequit acceptari, nisi exterius proferatur, ergo, &c. At promissio gratuita, externa, & acceptata obligationem inducit: & eam non adimplens, peccat mortaliter, nisi parvitas materiæ excuset. *ibid. punct. 1. num. 1. & seq.*

7. Estne liberum promissario acceptare promissionem multo jam tempore factam, & non revocatam? Respondetur affirmativè: nam promissio facta & non revocata, durat; consequenter ille cui facta fuit, potest eam acceptare, & jus per acceptationem acquirere. *ibid. n. 6.*

8. Ut autem promittens peccet non adimplendo promissionem gratuitam, requiritur primò ut promittat animo non promittendi, & se obligandi, ut promissio sit rei licitæ & possibilis; deinde ut sit promissio rei notabilis, & ut res in eodem statu permanserint, & non fuerit ita notabiliter mutatus status rerum & personarum, ut si menti occurrisset talis mutatio, non esset facta promissio, nisi cum exceptione; denique requiritur ut promissio sit acceptata. censetur autem acceptata promissio facta in favorabilibus ei qui tacet, modo qui tacet sit præsens moraliter, & intelligat sibi promissionem fieri, & consequenter valida erit hujusmodi promissio positis ceteris conditionibus jã allatis *ib. n. 8. & 9.*

9. Qui promittit aliquid animo se obligandi solum sub veniali, tenetur solum sub veniali promissionem adimplere, & hoc verum est, etiam si materia sit gravis. *ibid. nu. 11.*

10. Ille potest acceptare promissionem in favorem absentis,

sentis, vel donationem, qui ex ea commodum reportat, modo verba promissionis in ipsum directa sint: vel is, cui ex jure id convenit, vel cui hoc negotium committitur. Unde qui alterius curam gerit, potest acceptare promissionem nomine illius cujus curam gerit, ut Prælati vel Parochi nomine suæ Ecclesiæ; tutor nomine pupilli; curator nomine majoris; pater & mater pro filio & filia: hi enim censentur reportare commodum ex promissione quam acceptant pro eo, cujus curam gerunt. Item qui alterius juri sunt subditi, validè possunt stipulari pro illis, quorum juri subditi sunt, ex gr. filius pro patre, servus (sed non mercenarius) pro domino, imò socius pro socio, uxor pro marito potest stipulari. Item judex nomine partis absentis, & alter pro altero, etiam in causa doris potest stipulari. Denique is potest stipulari & acceptare, qui ad hæc habet speciale mandatum. Adverte tamen, promissorem non teneri ad implere promissionem acceptatam à tertio, antequam ratificetur ab eo in cujus favorem facta est, cum is possit illam respuere. *ibid. punct. 3. num. 4. & seq.*

11. Ut promissio vel donatio facta absenti per nuntium, vel per litteras valida sit, requiritur ut promissio vel donatio deferatur promissario vel donatario per litteras, seu per nuntium ad hoc destinatum; coram quo promissio quæ defertur debet acceptari, & non sufficit si coram alio acceptetur. Præterea requiritur ut promittens non revocavit promissionem: nam si revocavit, & revocatio mandati innotuit mandatario invalida est. *ibid. punct. 4. n. & seq.*

12. Invalidæ sunt promissiones, quibus præbatur occasio peccandi: ut si quis alteri promittat se remissurum obligationem de furto, de injuria; &c. Item promissiones quibus adimitur facultas disponendi de rebus suis, irritantur à jure: ut si quis promittat alteri se non revocaturum testamentum, aut se non electurum alium præter ipsum in hæredem. *ibid. punct. 5. num. 2. 3.*

13. Promissio antea valida & acceptata, desinit obligare, quoties supervenit notabilis mutatio, quæ si tempore promissionis adfuisset, vel præcogitata fuisset, judicio prudentis promissionem impedivisset. Et hoc valeat etiam promissio firmata sit juramento. Hinc sequitur promissionem non obligare, si res promissa facta est inutilis, vel damnosa, vel impossibilis, vel illicita. *ibid. punct. ult. n. 1. & seq.*

AD